

ΕΛΕΝΗ*

*Σὲ κήπου χάμα, δένδρο τρυφερό,
Μία μ'μυγαλιὰ μέγαλον' ὄλη χάρι.
Με' ἡλίου χάδια, με' πολὺ νερό
Λουλούοιαισε τὸ κάθε της κλωνάρι.
Κ' ἡ ἀνοιξι' τῆ βράκε ἀνοισμένη
Τῆ μ'μυγαλιὰ...

Τὴν ἔλεξαν Ἐλένη!

"Ὅμως μιά νύκτα χέρι φανερό
Πρίονισε τοῦ κήπου τὸ καμάρι
Ἀπάνου 'ς τοῦ ἀνθοῦ του τὸν καιρό...
Κι' ἀπλώθηκε σὲ μνήματος χορτάρι
Νυφοῦλα 'ς τὰσπρα τάνθη της ντυμένη
Ἡ μ'μυγαλιὰ...

Τὴν ἔλεξαν Ἐλένη!

25 Ὀκτωβρίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

* Ἐργάρι ἐπὶ τῆ ἀνάτῃ τῆς κόρης Ἐλένης Λεβιδίου.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ Κα *Α ἦτο ἐπιθάνατος. Ἡ γραῖα θεία της ἐσκέπτετο νὰ στείλῃ νὰ φέρῃ τὸν ἱερέα. Οὔτε ὠμίλει πλέον, οὔτε ἤκουεν, οὔτε ἔβλεπεν.

*Ἐκρουσαν ἑλαφρὰ τὸν κώδωνα.

— Τίς εἶνε; ἠρώτησεν αἴφνης ἐκείνη με' φωνὴν ἀσθενῆ.

— Εἶνε ἡ ῥάπτρια τῆς κυρίας, ἀπεκρίθη ἡ θαλαμηπόλος· φέρει τὰ φορέματά σας διὰ νὰ τὰ δοκιμάσητε.

— Ἄς ἔλθῃ, εἶπεν ἡ Κα *Α.

Τὴν ἐσήκωσαν, καὶ ἐδοκιμάσθησαν δύο φορέματα. Ἡ δοκιμὴ δὲ αὐτῆ διήρκεσε δύο ὄλας ὥρας. Ἀπέθανε δὲ ἐνδεδυμένη πρὸς δοκιμασίαν τὸ δεύτερον φόρεμα, τὸ βελούδιον, λέγουσα·

— Τὸ βελούδιον εἶνε ὠραῖον, ἀλλὰ πολὺ βαρὺ.

*
**

Παρά τιμὴ τοκογλύφου:

Ἡ κυρία ἐπιστρέφει σύρουσα ἐκ τῆς χειρὸς τὸν μικρὸν Ἀλέκον, ὅστις κλαίει ἀπαρηγόρητα.

— Πάλι κλάματα; φωνάζει ὁ πατήρ.

— Τὸ παλῆόπαιδο, ἄξιζε νὰ τὸ δειρῇ κανεῖς. Φαντάσου, φίλε μου, ὅτι 'ς τὸ ζαχαροπλαστεῖον ἔρπαξε κρυφὰ μιὰ πάστα ἅμα εἶδε πῶς δὲν τὸν ἔβλεπεν.

— Ἄ, Ἀλέκο, τ' εἶν' αὐτὰ; λέγει ὁ πατήρ· δὲν κάνεις καλά νὰ κλέπτῃς. . . ἀπὸ τῶρα.

*
**

Τὸ ὄνειρον τῶν νεανίδων:

Ἐν ἡλικίᾳ δεκαεξέ εἰτῶν τὸ ὄνειρόν των εἶνε νὰ νυμφευθῶσι πρίγκιπα· ἐν ἡλικίᾳ δεκαοκτώ, ὑπουργόν· ἐν ἡλικίᾳ εἴκοσι, νομάρχην· ἐν ἡλικίᾳ 22 δικηγόρον ἢ γραμματέα ὑπουργείου, 25 συμβολαιογράφον, 28 ὁποιοδῆποτε, 30 . . . ὁ,τιδῆποτε.

*
**

Γνώμη γεωργοῦ: Εἰς πατῆρ εἰμπορεῖ νὰ θρέ-

ψῃ δώδεκα τέκνα, καὶ δώδεκα τέκνα δὲν δύναται νὰ θρέψωσιν ἓνα πατέρα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐπὶ τοῦ γρασεῖου τοῦ ἄρι ἀποθανόντος ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας Χάμερλε εὐρέθη πινακίς, ἐφ' ἧς ἦτο ἐπιγεγραμμένη ἀραβικῆ τις παροιμία ἐν μεταφράσει ἔχουσα οὕτω:

«Πολλὰς θλίψεις θέλεις ἀποφύγει ἐὰν ἐπιμελῶς ἐπιτηρῆς τὰς κινήσεις τῆς γλώσσης σου».

*
** Ἐὰν ἀγοράζῃς τὰ περιττὰ, ταχέως θὰ ἀναγκασθῇς νὰ πωλήσῃς καὶ τὰ μᾶλλον ἀναγκαῖα.

*
** Ἀληθῶς διὰ τῆς φρονήσεως δὲν δυνάμεθα νὰ προλάβωμεν πᾶν δυστύχημα· ἀλλ' ἡ ἔλλειψις φρονήσεως πολλάκις παράγει τὰ καθ' ἡμῶν ἐνσκήπτοντα δυστυχήματα. (Ἰσπαν. λόγιον).

*
** Ἐὰν ἀγαπᾷς τὴν ζωὴν, μὴ σπαταλᾷς τὸν καιρόν· διότι αὐτὸς εἶνε τὸ ὄρασμα, ἐξ οὗ ἀποτελεῖται ἡ ζωὴ. (Φραγκλίνος).

*
** Πᾶν αἰσθημα τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, καὶ αὐτὸ τὸ εὐγενέστατον, ὅταν δὲν μένη ἐντὸς τῶν ὄρων τοῦ προσήκοντος, ὅταν δὲν διευθύνεται ὑπὸ τοῦ νοῦς καὶ τῆς κρίσεως, ἐκφυλίζει εἰς ὑπερβολὴν, μεταβάλλεται εἰς ἐλάττωμα. (Σκ. Βυζάντιος).

*
** Ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῷ ἀφανεῖ διάπραξις οὐδένα πλέον εὐρίσκει σήμερον θιασώτην. Στεροῦμεθα ἐντελῶς τῶν ἀστικῶν ἐκείνων ἀρετῶν, δι' ὧν οἱ μεγάλοι τῆς ἀρχαιότητος ἄνδρες ὑπερέτουν τὴν πατρίδα, λαμβάνοντες θέσιν ἐν τοῖς ἐσχάτοις, ὅταν δὲν ἦσαν πρῶτοι. Νόσος τῆς σήμερον εἶνε ἡ φιλοπρωτία. Ὅπως στηρίζωμεν τὴν κοινωνίαν οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν στήριγμα ἢ τὸν ἐργασμόν· ἕκαστος εἰς μόνον ἑαυτὸν πιστεύει.

Δυστυχῆς ἡ χώρα ἡ οὕτω δικαιμένη! Τὰ ἔθνη, ὡς καὶ τὰ ἄτομα, τὴν ἰσχὺν αὐτῶν ὅλην ἀρῶνται ἐκ μεγάλων αἰσθημάτων. Τὰ αἰσθητάματα τοῦ λαοῦ εἶνε αἱ πεποιθήσεις του· ἡμεῖς ἀντὶ πεποιθήσεων ἔχομεν συμφέροντα. Ὅταν ἕκαστος μόνον περὶ ἑαυτοῦ σκέπτεται καὶ εἰς ἑαυτὸν μόνον πέποιθε, πῶς θέλετε νὰ ὑπάρχῃ πολιτικὸν θάρρος, ἀφοῦ ὄρος ἀπαραίτητος τῆς ἀρετῆς ταύτης εἶνε ἡ αὐταπαρηγορία; (Βαζζάκ).

*
** Ἡ κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν βίον ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται πολὺ περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἐν γένει νομίζομεν ἐκ τῆς τοῦ σώματος ὑγιείας. Δύναται βεβαίως νὰ ὑπερεκτιμηθῇ ἡ φυσικὴ ἀνατροφή, ἀλλ' ἀναμφίβολον ὅμως ὅτι ἀναγκαιότατον εἶνε νὰ ἀποκητήσωσιν οἱ νέοι ἐκ παιδικῆς ἡλικίας τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεων καὶ τὴν εὐκαμψίαν τῶν μελῶν των. Δυστυχῶς ἡ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν ἀνατροφή πολλάνκις παράλειπει τὴν ἀνάγκην ταύτην, καὶ καθ' ἑκάστην ἐξέρχονται τῶν σχολείων νέοι ἐνήμεροι μὲν εἰς τὴν τῶν ἀρχαίων σοφίαν, ἀλλ' ἀγνοοῦντες ἐντελῶς τὴν χρῆσιν τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν. (Σμαίλς).